

16 Νοεμβρίου, 1995

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 259/94)

Αστυνομική Δύναμη Κύπρου — Προαγωγές — Αξιολόγηση — Πίνακες αξιολόγησης — Χρόνος σύνταξης του — Αναβολή με πρωτοβουλία του Αρχηγού — Καμία παράβαση στην εξετασθείσα υπόθεση.

Αστυνομική Δύναμη Κύπρου — Προαγωγές — Κριτήρια — Αρχαιότητα — Αποτελεί θεσμοθετημένο κριτήριο και συσταθμίζεται παρόλο που δεν έχει ρυθμιστικό ρόλο. 5

Ο αιτητής προσέβαλε την προαγωγή συναδέλφου του σε Υπα- 10
συνόμο.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, απο-
φάσισε ότι:

1. Παρόλο που με βάση το Άρθρο 13Α(6) του περί Αστυνομίας Νό- 15
μου, Κεφ. 285, οι καταρτιζόμενοι κατ' έτος Πίνακες ισχύουν
μόνο μέχρι τη σύνταξη νέων Πινάκων τον επόμενο χρόνο,
εντούτοις με βάση τον Καν. 6(1) των περί Αστυνομίας (Προα-
γωγές) Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 52/89) παρέχεται διακριτική ευχέ-
ρεια στον Αρχηγό να αναβάλλει τη σύγκληση της Επιτροπής 20
Αξιολόγησης αν κατά την κρίση του υπάρχει εύλογη αιτία.

Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή ότι η πα- 25
ράλειψη σύνταξης νέων Πινάκων το 1990, παραβιάζει το Άρθρο
13Α(6) του Κεφ. 285, κρίνεται ανεδαφικός εφόσον ο Αρχηγός έχει

εξουσία με βάση τον Κανονισμό 6(1) να αναβάλλει τη σύγκληση της Επιτροπής Αξιολόγησης, που είναι στην ουσία η απαρχή της διαδικασίας που οδηγεί στη σύνταξη των Πινάκων.

- 5 Ο αιτητής δεν έχει προσβάλει το εύλογο ή μη της Απόφασης του Αρχηγού να αναβάλλει τη σύγκληση της Επιτροπής Αξιολόγησης για το 1990 και να την καθορίσει τον Ιανουάριο 1991.
- 10 2. Σε σχέση με την υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους σε αρχαιότητα, και παρόλον που η αρχαιότητα δεν αποτελεί ρυθμιστικό παράγοντα στις προαγωγές (βλ. Καν. 3(2) της Κ.Δ.Π. 52/89), εντούτοις εξακολουθεί να αποτελεί ένα από τα θεσμοθετημένα κριτήρια, το οποίο λαμβάνεται υπόψη συσταθμίζεται κατά την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Αρχηγού.

15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

20 *Χατζηφραγκίσκου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1674,*

Χαραλάμπους ν. Δημοκρατίας (1994) 3 Α.Α.Δ. 77.

Προσφυγή.

25

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προήχθηκε, το ενδιαφερόμενο μέρος στο βαθμό του Υπαστυνόμου, αντί του αιτητή.

30

Α. Παπαχαραλάμπους με Π. Αγγελίδη, για τον Αιτητή.

Μ. Ευαγγέλου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

35

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την προσφυγή του αυτή ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

40

"Δήλωση του Σεβ. Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση των καθ' ων η αίτηση που λήφθηκε και δημοσιεύτηκε στις 11.9.90 να προάξουν από τις 15.9.1990 τον Α. Λαμπριανίδη στο βαθμό του Υπαστυνόμου αντί του αιτητή είναι άκυρη και εστερημένη οιοδήποτε αποτελέσματος."

Η προσφυγή αυτή προέκυψε μετά από το διαχωρισμό του δικογράφου στην προσφυγή αρ. 745/90, σύμφωνα με το διάταγμα ημερ. 9.3.94.

Στις 25.10.89 ο Υπουργός Εσωτερικών αφού διαβουλευθήμε με τον Αρχηγό Αστυνομίας, διόρισε Επιτροπή Αξιολόγησης, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Καν. 5 των Περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών του 1989 (Κ.Δ.Π. 52/89) για να προβεί σε αξιολόγηση όλων των υποψηφίων για προαγωγή στους βαθμούς του Λοχία, Υπαστυνόμου και Ανώτερου Υπαστυνόμου. Προηγουμένως ο Αρχηγός Αστυνομίας καθόρισε με την έγκριση του Υπουργού το ειδικό έντυπο για αξιολόγηση των υποψηφίων (Καν. 6(3)).

Η Επιτροπή Αξιολόγησης διεξήλθε και μελέτησε τους προσωπικούς φακέλους όλων των υποψηφίων για προαγωγή, καθώς και τα ατομικά δελτία των υποψηφίων και αξιολόγησε όλους με βάση τα προσόντα όπως αναφέρονται στους Καν. 3 και 6(2) της Κ.Δ.Π. 52/89. Η Επιτροπή κατά τη σύνταξη της έκθεσης αξιολόγησης συμβουλευέτο τον Υπεύθυνο Αξιωματικό πόλεως ή υπαίθρου ή κλάδου, ανάλογα με το πού υπηρετούσε ο αξιολογούμενος υποψήφιος.

Η Επιτροπή Αξιολόγησης μετά τη σύνταξη των εκθέσεων της παρέδωσε τα έντυπα αξιολόγησης στους Αστυνομικούς Διευθυντές ή Διοικητές Μονάδων των αξιολογουμένων, οι οποίοι και τα υπέβαλαν στον Πρόεδρο του Συμβουλίου Κρίσεως, αφού ετοίμασαν κατάλογο υποψηφίων κατά αλφαβητική σειρά.

Στις 21.11.1989, ο Υπουργός Εσωτερικών μετά από διαβουλεύσεις που είχε με τον Αρχηγό Αστυνομίας, διόρισε το Συμβούλιο Κρίσεως σύμφωνα με τις πρόνοιες του Κανονισμού 7 της Κ.Δ.Π. 52/89, για κρίση όλων των υποψηφίων για προαγωγή στο βαθμό του Υπαστυνόμου.

Το Συμβούλιο Κρίσεως κάλεσε ενώπιον του όλους τους υποψηφίους για προαγωγή και προέβηκε σε προσωπική συνέντευξη πάνω σε θέματα Αστυνομικής Πρακτικής και Γενικών Γνώσεων και η γενική εντύπωση του Συμβουλίου Κρίσεως, αναφορικά με την επίδοση κάθε υποψηφίου, καταγράφηκε στα πρακτικά σε ειδικό έντυπο. Στις συνεντεύξεις παρευρίσκετο και ο Αστυνομικός Διευθυντής ή Διοικητής Μονάδας του υποψήφιου σαν Παρατηρητής, (Καν. 8(3)). Επίσης το Συμβούλιο Κρίσεως αφού μελέτησε το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων, τα ατομικά δελτία, τις εκθέσεις της Επιτροπής Αξιολόγησης καθώς και τα αποτελέσματα από τις προσωπικές συνεντεύξεις, αξιολόγησε και βαθμολόγησε τους

υποψήφιους. Το Συμβούλιο Κρίσεως κατάρτισε Πίνακα κατά αλφαβητική σειρά όλων όσων συνέστηκε για προαγωγή στο βαθμό του Υπαστυνόμου που ήταν διπλάσιοι των κενών θέσεων και τον υπέβαλε στη συνέχεια στον Αρχηγό Αστυνομίας.

5

Ο Αρχηγός με βάση τον Πίνακα που το Συμβούλιο Κρίσεως του απέστειλε, και στον οποίο δεν περιλαμβάνετο ο αιτητής, προέβηκε σε προαγωγή 47 Λοχιών σε Υπαστυνόμους την 1.1.1990.

10

Η Επιτροπή Αξιολόγησης και το Συμβούλιο Κρίσεως για το 1990 δεν συνήλθαν, γιατί ο Αρχηγός Αστυνομίας με την Απόφαση του ημερ. 4.1.90 έκρινε για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτήν, αναγκαία την αναβολή της σύγκλησης της Επιτροπής Αξιολόγησης και την καθόρισε για τον Ιανουάριο του 1991 (Παράρτημα Δ στην ένσταση).

15

Με νέα πράξη του ο Αρχηγός Αστυνομίας και με βάση το άρθρο 13Α(6) του περί Αστυνομίας Νόμου (Κεφ. 285) (βλ. Ν. 69/87) που προβλέπει ότι οι υπό του Συμβουλίου Κρίσεως καταρτιζόμενοι κατ' έτος Πίνακες θα ισχύουν μέχρι της κατά το ερχόμενο έτος συντάξεως υπό του Συμβουλίου των νέων Πινάκων, έκαμε χρήση του ισχύοντος Πίνακα. Στον Πίνακα είχαν παραμείνει μετά την προγενέστερη επιλογή, 57 συσταθέντες και μη προαχθέντες από τους οποίους ο Αρχηγός Αστυνομίας επέλεξε δεκαοχτώ.

20

Βασικά ο Αρχηγός όπως ισχυρίστηκαν οι καθ' ων η αίτηση, ακολούθησε τη σειρά επιτυχίας σύμφωνα με τη βαθμολογία που εξασφάλισε κάθε υποψήφιος, εκτός στις περιπτώσεις που έκρινε ότι η διαφορά μερικών βαθμών δεν μπορούσε να αποτελέσει έκδηλη υπεροχή που να καθιστά την αρχαιότητα, το επιπρόσθετο προσόν και το πλεονέκτημα μη υπολογίσιμα.

25

Μετά την αξιολόγηση του αυτή ο Αρχηγός, σύμφωνα με το άρθρο 13Α(1) του Κεφ. 285, υπέβαλε επιστολή στον Υπουργό Εσωτερικών ημερ. 8.9.90 μαζί με όλα τα σχετικά για κάθε υποψήφιο έγγραφα και αποφάσισε να προάξει μεταξύ άλλων προσώπων και το ενδιαφερόμενο μέρος ως καταλληλότερους και ζήτησε την κατά νόμο έγκριση του.

30

Ο Υπουργός Εσωτερικών με σχετικό σημείωμα του ημερ. 11.9.90 επί της πιο πάνω αναφερθείσας επιστολής του Αρχηγού Αστυνομίας (Παράρτημα Ε), ενέκρινε τις προαγωγές που ο Αρχηγός Αστυνομίας επρότεινε από 15.9.90.

35

40

Η πράξη προαγωγής του ενδιαφερομένου μέρους μετά την πιο πάνω διαδικασία, δημοσιεύτηκε στις Εβδομαδιαίες Διαταγές, Μέρος II, Τόμος XXXI, με αύξοντα αριθμό 38 και ημερ. 17.9.1990.

Οι λόγοι ακυρότητας που προβλήθηκαν από το δικηγόρο του αιτητή είναι οι ακόλουθοι: 5

1. Ο αιτητής σύμφωνα με την αξία και τα προσόντα του έπρεπε να είχε συμπεριληφθεί στον Κατάλογο του Συμβουλίου Κρίσεως και δεν έπρεπε να είχε ληφθεί υπόψη η αρχαιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους εφόσον η αρχαιότητα δεν έχει ρυθμιστική βαρύτητα στην αστυνομική δύναμη. Επίσης ισχυρίστηκε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος έχει με βάση το έντυπο αξιολόγησης του Συμβουλίου Κρίσεως, συνολική βαθμολογία 731/4, σ' αντίθεση με τον αιτητή που έχει 731/2. Τα πιο πάνω συνιστούν κατά το δικηγόρο του αιτητή έλλειψη δέουσας έρευνας και/ή ύπαρξη πλάνης περί το νόμο και/ή τα πράγματα. 10 15

2. Στην απαντητική γραπτή αγόρευση του ο δικηγόρος του αιτητή πρόβαλε ως λόγο ακυρότητας το γεγονός ότι ο Αρχηγός έκανε χρήση του υφιστάμενου Πίνακα που ετοιμάστηκε το 1989. Αυτό συνιστά κατά το δικηγόρο του αιτητή, παράβαση του άρθρου 13Α(6) του Κεφ. 285, εφόσον όπως ισχυρίστηκε το εν λόγω άρθρο προνοεί ότι οι Πίνακες θα καταρτίζονται κάθε χρόνο. 20 25

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση ισχυρίστηκε κατά το στάδιο των διευκρινίσεων πως ο αιτητής εμποδίζεται να προβάλει τον πιο πάνω ισχυρισμό για πρώτη φορά στην απαντητική του αγόρευση, δεδομένου ότι στην προσφυγή του δεν εγείρει τέτοιο λόγο ακυρότητας. Ισχυρίστηκε επίσης πως με την προβολή του ισχυρισμού αυτού ο αιτητής ταυτόχρονα επιδοκιμάζει και αποδοκιμάζει εφόσον από τη μια παραπονείται για τη μη συμπερίληψη του στον Πίνακα του 1989, ενώ από την άλλη ισχυρίζεται πως έπρεπε να καταρτιστεί νέος Πίνακας. 30 35

Έχοντας υπόψη τους λόγους της Αίτησης, βρίσκω πως ο ισχυρισμός για παράνομη χρήση του Πίνακα του 1989 καλύπτεται από αυτούς, γι' αυτό θα προχωρήσω να εξετάσω τον ισχυρισμό αυτό.

Το άρθρο 13Α(6) του Κεφ. 285 προνοεί ότι: "Οι υπό του Συμβουλίου Κρίσεως καταρτιζόμενοι κατ' έτος Πίνακες θα ισχύουν μέχρι της κατά το ερχόμενο έτος συντάξεως υπό του Συμβουλίου των νέων Πινάκων". 40

Κατά τη διαδικασία πλήρωσης της επίδικης θέσης δεν καταρτίστηκε νέος Πίνακας και ο Αρχηγός έκαμε χρήση του ισχύοντος Πίνακα στον οποίο είχαν παραμείνει μετά από προηγούμενη διαδικασία προαγωγών, 57 συστηθέντες, από τους οποίους ο Αρχηγός επέλεξε 18. Ο αιτητής ισχυρίστηκε πως η παράλειψη κατάρτισης νέου Πίνακα για το 1990, ισοδυναμεί με κατάχρηση εξουσίας και/ή πλάνη περί το νόμο και/ή παράβαση νόμου.

Σύμφωνα με τον Καν. 4(1) της Κ.Δ.Π. 52/89, οι υποψήφιοι για προαγωγή μέχρι και του βαθμού του Ανώτερου Υπαστυνόμου, αξιολογούνται και ταξινομούνται από Επιτροπή Αξιολόγησης και στην συνέχεια από το Συμβούλιο Κρίσεως.

Ο Καν. 6(1) προνοεί ότι η Επιτροπή Αξιολόγησης θα συνέρχεται μέσα στον Ιανουάριο κάθε χρόνου, εκτός αν για εύλογη αιτία ο Αρχηγός κρίνει αναγκαία την αναβολή της σύγκλησης σε μεταγενέστερο χρόνο που θα καθορίζει και ο Καν. 8(1) προνοεί ότι το Συμβούλιο Κρίσεως συγκαλείται μια φορά το χρόνο κατά το μήνα Μάρτιο, εκτός αν, για εύλογη αιτία, ο Υπουργός, κατόπιν διαβουλεύσεων μετά του Αρχηγού, κρίνει αναγκαία την αναβολή της σύγκλησης σε μεταγενέστερο χρόνο που θα καθορίζει.

Από τα πιο πάνω είναι κατά την άποψη μου καθαρό πως παρόλο που με βάση το άρθρο 13Α(6) οι καταρτιζόμενοι κατ' έτος Πίνακες ισχύουν μόνο μέχρι τη σύνταξη νέων Πινάκων τον επόμενο χρόνο, εντούτοις με βάση τον Καν. 6(1) παρέχεται διακριτική ευχέρεια στον Αρχηγό να αναβάλλει τη σύγκληση της Επιτροπής Αξιολόγησης αν κατά την κρίση του υπάρχει εύλογη αιτία.

Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή ότι η παράλειψη σύνταξης νέων Πινάκων το 1990, παραβιάζει το άρθρο 13Α(6) του Κεφ. 285, κρίνεται ανεδαφικός εφόσον ο Αρχηγός έχει εξουσία με βάση τον Κανονισμό 6(1) να αναβάλλει τη σύγκληση της Επιτροπής Αξιολόγησης, που είναι στην ουσία η απαρχή της διαδικασίας που οδηγεί στη σύνταξη των Πινάκων.

Ο αιτητής δεν έχει προσβάλει το εύλογο ή μη της Απόφασης του Αρχηγού να αναβάλλει τη σύγκληση της Επιτροπής Αξιολόγησης για το 1990 και να την καθορίσει τον Ιανουάριο 1991, όπως αυτή εκτίθεται στο παράρτημα Δ της ένστασης, και κατά συνέπεια το Δικαστήριο δεν μπορεί να υπεισέλθει και να εξετάσει το κατά πόσο οι λόγοι που έδωσε ο Αρχηγός στην Απόφαση του ημερ. 4.1.90 για μη σύγκληση της Επιτροπής τον Ιανουάριο 1990, συνιστούν "εύλογη αιτία", όπως προνοείται στον Καν. 6(1).

Εν πάση περιπτώσει ο αιτητής από τη μια προσβάλλει τη μη συμπερίληψη του στον υφιστάμενο Πίνακα, ενώ από την άλλη παραπονεύεται πως ο Αρχηγός δεν μπορούσε να κάνει χρήση του εν λόγω Πίνακα, και ότι έπρεπε να προβεί σε κατάρτιση νέου. Ο αιτητής δεν μπορεί να προσβάλλει και τα δύο.

5

Ο ισχυρισμός για παράβαση του άρθρου 13Α(6) κρίνεται αβάσιμος και απορρίπτεται.

Αναφορικά με τον πρώτο λόγο ακυρότητας που προβλήθηκε, ότι δηλαδή ο αιτητής με βάση την αξία και τα προσόντα έπρεπε να συμπεριληφθεί στον Πίνακα που ετοίμασε το Συμβούλιο Κρίσεως και ότι κακώς λήφθηκε υπόψη η αρχαιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους, παρατηρώ πως δεν ευσταθεί. Ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος με βάση την αξιολόγηση και βαθμολογία του Συμβουλίου Κρίσεως, εξασφάλισαν την ίδια βαθμολογία (731/3), αν και από τις φωτοτυπίες του εντύπου αξιολόγησης του ενδιαφερόμενου μέρους δεν διακρίνεται καθαρά κατά πόσον η βαθμολογία του είναι 731/2 ή 731/4. Ακόμα όμως και να έχει δίκιο ο αιτητής, βρίσκω πως η διαφορά 1/4 της μονάδας σε σύνολο 100, είναι αμελητέα.

10

15

20

Όσον αφορά τα προσόντα, ο δικηγόρος του αιτητή δεν τεκμηρίωσε οποιαδήποτε υπεροχή του στον παράγοντα αυτό. Σε σχέση με την υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους σε αρχαιότητα, και παράγοντα που η αρχαιότητα δεν αποτελεί ρυθμιστικό παράγοντα στις προαγωγές (βλ. Καν. 3(2) της Κ.Δ.Π. 52/89), εντούτοις εξακολουθεί να αποτελεί ένα από τα θεσμοθετημένα κριτήρια, το οποίο λαμβάνεται υπόψη και συσταθμίζεται κατά την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Αρχηγού (βλ. σχετικά *Ιωάννης Χ"Φραγκίσκου κ.ά. ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1674, όπως επίσης και την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Στέφανος Χαραλάμπους ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1994) 3 Α.Α.Δ. 77).

25

30

Κατά συνέπεια κρίνω πως η απόφαση του Αρχηγού για προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους ήταν εύλογα επιτρεπτή και ο αιτητής δεν απέδειξε έκδηλη υπεροχή.

35

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

40

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.